

Brussel, 12 maart 2018

KENNISGEVING AAN BELANGHEBBENDEN

TERUGTREKKING VAN HET VERENIGD KONINKRIJK EN EU-REGELS OP HET GEBIED VAN ELEKTRONISCHE COMMUNICATIE

Op 29 maart 2017 heeft het Verenigd Koninkrijk kennisgegeven van zijn voornemen om zich uit de Unie terug te trekken krachtens artikel 50 van het Verdrag betreffende de Europese Unie. Dat betekent dat vanaf 30 maart 2019 om 00.00 uur (Midden-Europese tijd) (hierna "de terugtrekkingsdatum" genoemd) het gehele primaire en secundaire Unierecht niet langer van toepassing is op het Verenigd Koninkrijk, tenzij in een geratificeerd terugtrekkingsakkoord¹ een andere datum wordt vastgesteld². Het Verenigd Koninkrijk wordt dan een "derde land"³.

De voorbereiding van de terugtrekking is niet alleen een zaak van de EU en de nationale overheden, maar ook van bedrijven en burgers.

Gezien de grote onzekerheid, met name over de inhoud van een eventueel terugtrekkingsakkoord, wil de Commissie belanghebbenden wijzen op de juridische gevolgen waarmee zij rekening moeten houden wanneer het Verenigd Koninkrijk een derde land wordt.

Behoudens mogelijke overgangsregelingen in een eventueel terugtrekkingsakkoord, gelden vanaf de terugtrekkingsdatum de EU-regels op het gebied van elektronische communicatie niet langer voor het Verenigd Koninkrijk. Dit regelgevingskader omvat⁴ de bepalingen van de kaderrichtlijn,⁵ de daarmee verband houdende specifieke richtlijnen,⁶

¹ Met het Verenigd Koninkrijk wordt momenteel onderhandeld over een terugtrekkingsakkoord.

² De Europese Raad kan volgens artikel 50, lid 3, van het Verdrag betreffende de Europese Unie met instemming van het Verenigd Koninkrijk ook unaniem besluiten dat de Verdragen op een latere datum niet meer van toepassing zijn.

³ Een derde land is een land dat geen lid is van de EU.

⁴ NB: dit is een indicatieve lijst voor de bepalingen waarop deze kennisgeving hoofdzakelijk betrekking heeft. De lijst is uitsluitend informatief van aard en is derhalve niet limitatief en niet bindend.

⁵ Richtlijn 2002/21/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake een gemeenschappelijk regelgevingskader voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten (Kaderrichtlijn) (PB L 108 van 24.4.2002, blz. 33).

⁶ Richtlijn 2002/20/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 (Machtigingsrichtlijn) (PB L 108 van 24.4.2002, blz. 21); Richtlijn 2002/19/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 (Toegangsrichtlijn) (PB L 108 van 24.4.2002, blz. 7); Richtlijn 2002/22/EG van het

de radiospectrumbeschikking,⁷ de BEREC-verordening,⁸ de roamingverordening,⁹ de verordening betreffende een eengemaakte markt voor telecommunicatie¹⁰ alsmede een aantal aanbevelingen van de Commissie betreffende aanverwante kwesties met betrekking tot de aanwijzing van markten die aan maatregelen van regelgevende aard kunnen worden onderworpen¹¹ en de voorgestelde methode voor het bepalen van tarieven voor gespreksafgifte¹².

Dit heeft voor de verschillende gebieden van elektronische communicatie met name de onderstaande gevolgen:

1. ALGEMENE MACHTIGING

Aanbieders die in ten minste één EU-lidstaat zijn gevestigd, hebben het recht om in alle andere lidstaten elektronische-communicatienetwerken en -diensten aan te bieden zonder dat zij daar gevestigd hoeven te zijn. Zij kunnen zonder enig formeel machtigingsproces beginnen met het aanbieden van netwerken en diensten en zij moeten slechts een "algemene machtiging" hebben in elke lidstaat waarin zij netwerken of diensten leveren (artikel 3 van de machtigingsrichtlijn). De algemene machtiging omvat rechten en verplichtingen voor het aanbieden van elektronische-communicatienetwerken en -diensten en de lidstaten mogen alleen om een eenvoudige kennisgeving vragen, waarbij geen enkel uitvoeringsverbod is toegestaan (artikel 4 van de machtigingsrichtlijn).

Vanaf de terugtrekkingsdatum is de regeling inzake algemene machtiging binnen de EU-27-lidstaten niet meer van toepassing op in het Verenigd Koninkrijk gevestigde aanbieders van elektronische-communicatienetwerken en/of -diensten. De EU-27-

Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 (Universeledienstrichtlijn) (PB L 108 van 24.4.2002, blz. 51); en Richtlijn 2002/58/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 juli 2002 betreffende de verwerking van persoonsgegevens en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer in de sector elektronische communicatie (richtlijn betreffende privacy en elektronische communicatie) (PB L 201 van 31.7.2002, blz. 37).

⁷ Beschikking nr. 676/2002/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake een regelgevingskader voor het radiospectrumbeleid in de Europese Gemeenschap (Radiospectrumbeschikking) (PB L 108 van 24.4.2002, blz. 1).

⁸ Verordening (EG) nr. 1211/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 tot oprichting van het Orgaan van Europese regelgevende instanties voor elektronische communicatie (BEREC) en het Bureau (PB L 337 van 18.12.2009, blz. 1).

⁹ Verordening (EU) nr. 531/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juni 2012 betreffende roaming op openbare mobiele communicatienetwerken binnen de Unie (PB L 172 van 30.6.2012, blz. 10).

¹⁰ Verordening (EU) 2015/2120 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2015 tot vaststelling van maatregelen betreffende open-internettoegang (PB L 310 van 26.11.2015, blz. 1).

¹¹ Aanbeveling 2014/710/EU van de Commissie van 9 oktober 2014 betreffende relevante producten- en dienstenmarkten in de elektronische-communicatiesector die aan regelgeving ex ante kunnen worden onderworpen overeenkomstig Richtlijn 2002/21/EG van het Europees Parlement en de Raad inzake een gemeenschappelijk regelgevingskader voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten (aanbeveling betreffende relevante markten) (PB L 295 van 11.10.2014, blz. 79).

¹² Aanbeveling 2009/396/EG van de Commissie van 7 mei 2009 inzake de regelgeving voor afgiftetarieven van vaste en mobiele telefonie in de EU (aanbeveling inzake afgiftetarieven) (PB L 124 van 20.5.2009, blz. 67).

lidstaten mogen derhalve bijkomende machtigingsverplichtingen opleggen aan in het Verenigd Koninkrijk gevestigde aanbieders. Daarnaast zullen in het Verenigd Koninkrijk gevestigde aanbieders niet meer het recht hebben om in de EU-27-lidstaten gemachtigde aanbieders die geen "major suppliers" ("grote leveranciers") zijn in de zin van het GATS-referentiedocument inzake telecommunicatiediensten, te verzoeken onderhandelingen te voeren over toegang en interconnectie. Zij zullen evenmin nog het recht hebben om bij geschillen binnen een lidstaat of bij grensoverschrijdende geschillen te vragen om toepassing van de geschillenbeslechtingsprocedure binnen de EU of om daaraan onderworpen te zijn.

2. AFGIFTETARIEVEN VAN VASTE EN MOBIELE TELEFONIE

Vanaf de terugtrekkingsdatum zal het regelgevingskader van de EU dat lage tarieven voor gespreksafgifte op wholesaleniveau tot gevolg heeft¹³ niet meer van toepassing zijn op EU-aanbieders van diensten wat betreft gesprekken tussen de EU en het Verenigd Koninkrijk. Dit kan leiden tot stijgingen van de tarieven voor afgifte op wholesaleniveau voor gesprekken van de EU naar het Verenigd Koninkrijk en uiteindelijk tot hogere retailtarieven voor dergelijke gesprekken.

3. ROAMING

Vanaf de terugtrekkingsdatum wordt het Verenigd Koninkrijk een derde land wat betreft de toepassing van de EU-regels inzake roaming (Verordening (EU) nr. 531/2012).

Op in de EU actieve aanbieders van roamingdiensten aan roamingklanten (hierna "roamingaanbieders" genoemd):

- zal, wanneer zij verzoeken om toegang tot wholesaleroaming, de verplichting voor in het Verenigd Koninkrijk actieve exploitanten van mobiele netwerken om te voldoen aan elk redelijk verzoek om toegang tot wholesaleroaming (artikel 3 van Verordening (EU) nr. 531/2012) niet meer van toepassing zijn;
- zullen de EU-regels inzake de maximale wholesaleroamingtarieven die in het Verenigd Koninkrijk actieve exploitanten van bezochte netwerken in rekening mogen brengen voor de levering van wholesaleroamingdiensten binnen de EU (artikel 7, 9 en 12 van Verordening (EU) nr. 531/2012) niet meer van toepassing zijn.

Voor roamingklanten van in de EU actieve roamingaanbieders:

- zal de retailverplichting van hun roamingaanbieder om geen toeslag bovenop de binnenlandse retailprijs in rekening te brengen voor het gebruik in het Verenigd Koninkrijk van roamingdiensten (geïnitieerde of ontvangen gesprekken,

¹³ Afgiftetarieven op wholesaleniveau zijn de tarieven die exploitanten aan elkaar in rekening brengen om gesprekken naar hun klanten tot stand te brengen. Afgiftetarieven op wholesaleniveau komen aan de orde in een aanbeveling van de Commissie van 2009, waarin een kostenberekenningsmethode voor de vaststelling van gereguleerde afgiftetarieven wordt aanbevolen (Aanbeveling 2009/396/EG van de Commissie van 7 mei 2009 inzake de regelgeving voor afgiftetarieven van vaste en mobiele telefonie in de EU (PB L 124 van 20.5.2009, blz. 67). Hoewel de aanbeveling van de Commissie van 2009 niet bindend is, wordt deze door de meeste lidstaten nageleefd en heeft het Hof van Justitie bevestigd dat een nationale bevoegde autoriteit uitsluitend van een aanbevolen aanpak mag afwijken wanneer uit de beoordeling van een concrete situatie door de nationale bevoegde autoriteit blijkt dat de aanbevolen aanpak in de specifieke nationale omstandigheden van het geval niet passend is, waarbij zij haar standpunt moet motiveren. Zie het arrest in zaak C-28/15, punt 38.

verzonden sms-berichten en datadiensten), wanneer er sprake is van redelijk gebruik (artikel 6 bis van Verordening (EU) nr. 531/2012), niet meer gelden; maar

- zullen de in artikel 14 van Verordening (EU) nr. 531/2012 (gesprekken en sms-berichten) en artikel 15 van Verordening (EU) nr. 531/2012 (datadiensten) vastgestelde transparantieplichtingen nog wel gelden wanneer zij in het Verenigd Koninkrijk op reis zijn.

Op in het Verenigd Koninkrijk actieve roamingaanbieders:

- zal, wanneer zij verzoeken om toegang tot wholesaleroaming, de verplichting voor in de EU actieve exploitanten van mobiele netwerken om te voldoen aan elk redelijk verzoek om toegang tot wholesaleroaming (artikel 3 van Verordening (EU) nr. 531/2012) niet meer van toepassing zijn;
- zullen de EU-regels inzake de maximale wholesaleroamingtarieven die in de EU actieve exploitanten van bezochte netwerken in rekening mogen brengen voor de levering van wholesaleroamingdiensten binnen de EU (artikel 7, 9 en 12 van Verordening (EU) nr. 531/2012) niet meer van toepassing zijn.

Voor roamingklanten van in het Verenigd Koninkrijk actieve roamingaanbieders:

- zullen de EU-regels inzake de retailverplichting van hun roamingaanbieder om geen toeslag bovenop de binnenlandse retailprijs in rekening te brengen voor het gebruik binnen de EU van roamingdiensten (geïnitieerde of ontvangen gesprekken, verzonden sms-berichten en datadiensten), wanneer er sprake is van redelijk gebruik (artikel 6 bis van Verordening (EU) nr. 531/2012), niet meer gelden; en
- zullen de in artikel 14 van Verordening (EU) nr. 531/2012 (gesprekken en sms-berichten) en artikel 15 van Verordening (EU) nr. 531/2012 (datadiensten) vastgestelde EU-regels inzake transparantieplichtingen niet meer gelden wanneer zij in de EU op reis zijn.

Op de website van de Commissie over de digitale eengemaakte markt is algemene informatie te vinden over het voorstel van de Commissie voor een richtlijn tot vaststelling van het Europees wetboek voor elektronische communicatie (<https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/news/proposed-directive-establishing-european-electronic-communications-code>) en over roaming (<https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/roaming>).

Europese Commissie
Directoraat-generaal Communicatienetwerken, Inhoud en Technologie